

تلنگر

نشریه بسیج دانشجویی پردیس حکیم فردوسی البرز

اهمیت معلم،
اهمیت تربیت معلم

همون همیشگی: کسر از حقوق

پتک‌هایی که دانشگاه فرهنگیان را
له میکند: از گزینش تا فضا

همراه با شعر و کاریکاتور جذاب و
دوست داشتنی

دانشگاه فرهنگیان،
زیر ذره بین تلنگر

سخن آغازین

اهمیت نهاد آموزش و پرورش در کشور، نه قابل انکار است و نه قابل چشم پوشی و شاید این عبارت، دیگر نه کلیشه باشد و نه شعار که آینده هر کشور، از وضعیت فعلی آموزش و پرورش آن قابل پیش بینی است. هرگونه غفلت و کم اهمیتی نسبت به این نهاد، نتایج و تبعات جبران ناپذیر خود را داشته و نیز خواهد داشت. حال برای آنکه این نهاد اثرگذاری مطلوب خود را داشته باشد، باید مجموعه عوامل دخیل در فرایند آموزشی اعم از سیاست ها و ساختار ها، محتوا و مجریان و مربیان و...، مطلوبیت و کیفیت لازم و مورد انتظار را داشته باشند که برآیند تعامل متقابل بین این اجزاء، اثرگذاری مطلوب در مخاطبان آموزشی و برآورده شدن نقش های محول شده به نهاد آموزش و پرورش می باشد. از مهم ترین این عوامل، معلمان و مربیان آموزشی هستند که بنابر اهمیت و نقش آنها در کلیت فرایند آموزشی، انتظارات خاصی از شایستگی های فردی، اخلاقی، حرفه ای و رفتاری آنان وجود دارد و همچنین نیاز است تا شایستگی های مطلوب و مورد نیاز حرفه معلمی به آنان آموزش داده شود. دانشگاه ماموریت و مسئله محور فرهنگیان در کنار دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، عهده دار این رسالت حیاتی مهم هستند و از این رو، بررسی و شناخت عوامل اثرگذار در عملکرد و بازدهی این نهاد، لازم و مهم بنظر می رسد. در اینجا و در بیست و یکمین شماره از نشریه تلنگر، با معرفی دانشگاه فرهنگیان و فهم ضرورت وجودی آن، و نیز شناخت و بررسی عوامل و شرایطی که مانع اثرگذاری مطلوب دانشگاه فرهنگیان می شوند در خدمت شما مخاطبان و همراهان قدیم و جدید تلنگر هستیم.

سردبیر: مهدی مرادیبک لو

تاکید میکنم
دانشگاه
فرهنگیان
را مسئولین
جدی
بگیرند؛
دانشگاه
فرهنگیان
را که
تولیدکننده
معلم
است، جدی
بگیرند.
هر چه می
توانند برای
این سرمایه
گذاری کنند.
به یک لحاظ
اهمیت این
دانشگاه
از همه
دانشگاه
های دیگر
بیشتر
است...
مقام معظم رهبری

صاحب امتیاز:

بسیج دانشجویی پردیس حکیم
فردوسی البرز

مدیر مسئول: محمدمامین شیخی

سردبیر: مهدی مرادیبک لو

مدیر اجرایی: امیرحسین فکرجوان

نویسندگان:

مینا حسن زاده، میثاق

شمسینی، محمدمامین شیخی،

نرگس کریمی، شاهین

کیارشپور، مهدی مرادیبک لو،

محمد منوچهری

شاعر: مریم آقایی

ویراستار: عاطفه احمدی

طراح:

علی مرادیبک لو

محمد حسین کربلایی

کاریکاتور:

مرضیه رضایی

روابط عمومی:

رقیه مدیرروستا

از مخاطبان عزیز نشریه تلنگر

دعوت می شود تا نظرات، انتقادات و

پیشنهادات خود را از طریق پیامرسان

تلگرام به آیدی زیر ارسال نمایند.

@talangor_phf

اهمیت معلم، اهمیت تربیت معلم

نویسنده

مهدی مرادیپیک لو

اگر با دیدگاه تعامل گرا به فرآیند آموزش نگاه کنیم، آموزش در حداقلی ترین حالت خود، تعامل بین معلم و دانش آموز است که در فضای آموزشی و با مبنای محتوای درسی شکل می‌گیرد. در میان این عناصر، معلم محوری ترین و مهم ترین نقش را در این فرایند تعامل محور ایفا می‌کند و این مسأله بدین ترتیب و صراحت نیز در سند تحول بنیادین آموزش و پرورش بیان شده است؛ تأکید بر معلم محوری در رابطه معلم و دانش آموز در عرصه ی تعلیم، تربیت و جلوگیری از اجرای هر سیاست و برنامه نظری و عملی که این محوریت را مخدوش می نماید... واضح است که بهترین مواد و محتواهای آموزشی نیز بدون وجود معلمان و مربیان متخصص و متعهد، کارایی لازم را ندارند. علاوه بر اهمیت و جایگاهی که معلمان در برآورده ساختن اهداف آموزشی و کارکردهای نهاد آموزش و پرورش دارند، جایگاه و اهمیت آنان نیز بارها در روایت و منابع دینی تصریح شده است؛ مثل کلام امام علی (ع) که «مَنْ عَلَّمَنِي حَرْفًا فَقَدْ صَيَّرَنِي عَبْدًا؛ کسی که به من یک حرف بیاموزد، مرا بنده خود کرده است» و به تنهایی گواه و گویای جایگاه و مقام معلمان می‌باشد. از گذشته، فرایند آموزش و تربیت در طی اشکال و انواع

گوناگون خود مثل مکتب خانه ها و... جریان داشته است. اما با گذشت زمان و فرایند تخصصی شدن که جهان در مسیر آن حرکت کرد، امر تعلیم و تربیت نیز تخصصی تر و حرفه ای تر شد و آموزش، جنبه رسمی و مرکزی به خود گرفت و نهاد آموزش و پرورش، کارکردهایی مثل جامعه پذیری، انتقال فرهنگ، آموزش دانش، مهارت ها و شایستگی ها، رشد و شکوفایی استعدادها، تقسیم فرصت های شغلی، ایجاد همبستگی و... را عهده دار شد. بدین ترتیب، رفته رفته موضوع آموزش معلمان نیز به شکلی جدی و جدید ضرورت پیدا کرد؛ بدین شکل که نیاز است معلمان قبل از آموزش دادن، خود نیز آموزش ببینند و اگر نیاز است که دانش آموزان از آموزش و تربیت با کیفیتی بهره مند شوند، پیش از آن نیاز است که معلمان، با کیفیتی مناسب آموزش دیده باشند. در واقع تربیت معلم، با یک واسطه همان تربیت دانش آموز است و تمام دانش ها و مهارت های مورد انتظار، آموزش های رسمی و غیررسمی و نیز شایستگی ها و هنجارهای مطلوب با واسطه معلم به دانش آموز انتقال داده می‌شود. هر کشوری برای توسعه، ناگزیر از بهره برداری حداکثری از ظرفیت ها و منابع موجود است و مهم ترین این منابع، منابع انسانی هستند. نهاد آموزش و پرورش قابلیت شناسایی، شکوفایی و تامین منابع انسانی را دارد و مراکز تربیت معلم، نهادهایی هستند که وظیفه تامین و تربیت معلمان و مربیانی را دارند که زمینه استفاده از این ظرفیت ها را فراهم می‌کنند. اهمیت و جایگاه معلمان و نیز تخصصی شدن حرفه معلمی و تربیت، به خودی خود ضرورت آموزش و تربیت معلمان را اثبات می‌کند.

تاریخچه مختصر تربیت معلم

۱. قبل از فرایند تخصصی شدن، آموزش غیرمتمرکز و بدون سازماندهی مرکزی بود و دولت وظیفه ای در قبال آموزش همگانی، عمومی و رسمی احساس نمی کرد.
۲. در سال ۱۲۹۰ شمسی با تصویب قانون اساسی معارف ساختار جدیدی برای آموزش و پرورش تعیین شد و دولت به تدریج سیاست گذاری و برنامه ریزی برای آموزش و پرورش رسمی را بر عهده گرفت.
۳. با گسترش مدارس به سبک جدید، بر ضرورت آموزش معلمان تأکید شد؛ در سال ۱۲۹۷ شمسی، مجلس شورای ملی لایحه ایجاد دارالمعلمین و دارالمعلمات را تصویب نمود و نخستین مرکز تربیت معلم در ایران تاسیس شد.
۴. فرایند تربیت معلم، به اشکال مختلف تا سال ۱۳۵۳ به کار خود ادامه داد و در این سال، سازمان تربیت معلم و تحقیقات تربیتی به دانشگاه تربیت معلم تغییر نام داد. این دانشگاه تا سال ۱۳۹۰ به کار خود ادامه داد.

تأسیس، ماهیت و اهداف دانشگاه فرهنگیان

در تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۰۶ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان توسط شورای عالی انقلاب فرهنگی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۰/۱۲/۰۹ ابلاغ شد. پس از جمع‌آوری مراکز تربیت معلم، این دانشگاه از سال ۹۱ آغاز به کار کرد. دکتر محبی‌نیا، مسئول وقت دانشگاه فرهنگیان، ضرورت ایجاد این دانشگاه را در روشنی بخشیدن به فرایند تعلیم و تربیت و نیز برای رهایی از نگاه‌های کوتاه نظام اداری به آموزش و پرورش و تربیت معلم که خارج از سیستم به آن تحمیل می‌شد عنوان کرده بود (۱). طبق اساسنامه دانشگاه فرهنگیان، دانشگاهی است: برای تأمین، تربیت و توانمندسازی منابع انسانی وزارت آموزش و پرورش، پیشرو در آموزش، پژوهش، تولید و ترویج علم نافع مورد نیاز آموزش و پرورش، سرآمد در آموزش و شایستگی‌های حرفه‌ای و تخصصی تربیت‌محور، توانمند در بهره‌گیری از فناوری‌های نوین آموزشی و تربیتی در انجام مأموریت‌ها، مبتنی بر معیارهای نظام اسلامی، توانمند در زمینه‌سازی برای شکوفایی فطرت، استعدادها و شکل‌گیری هویت یکپارچه اسلامی-ایرانی- انقلابی دانشجویان، برخورداری از هیئت علمی و مدیران مؤمن، آراسته به فضائل اخلاق اسلامی، عامل به عمل صالح، تعالی‌جو و تحول‌آفرین، باورمند به جامعه عدل جهانی (جامعه مهدوی)، وابسته به وزارت آموزش و پرورش که با اهداف ذیل تأسیس و طبق مفاد این اساسنامه، مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی، ضوابط و مقررات وزارتین آموزش و پرورش و علوم، تحقیقات و فناوری و قوانین و مقررات مربوط اداره می‌شود. در اساسنامه ۱. روزنامه ایران

دانشگاه فرهنگیان، ۵ هدف برای این دانشگاه مطرح شده است که به طور خلاصه شامل: ۱. تأمین و تربیت معلمان، مدیران، مربیان، کارکنان و پژوهشگران ۲. تربیت، توانمندسازی و ارتقای شایستگی‌های عمومی، تخصصی و حرفه‌ای منابع انسانی ۳. تسهیل فعالیت‌های آموزشی و پرورش در تلفیق علم و دین و مشارکت در نهضت تولید علم، افزایش سهم تولیدات علمی در محتوای آموزشی و تربیتی مورد نیاز آموزش و پرورش ۴. ایجاد تحول و نوآوری در نظام تربیت معلم کشور و تغییر، اصلاح و ارتقای روش‌ها و برنامه‌های آموزشی و پژوهشی تربیت معلم و ۵. توسعه زمینه پژوهندگی و تقویت روحیه پژوهشی و گسترش دانش، بینش و مهارت‌های منابع انسانی می‌شود.

معرفی کتاب

سیر آرا تربیتی در غرب به قلم علی محمد کاردان از جمله کتاب‌های ارزشمندی است که در فهم تطورات فکری در نظام‌های تربیتی غرب کمک شایانی می‌کند. در این کتاب، از تکلف و لغات گیج‌کننده پرهیز شده است و از این رو متن آن بسیار روان و شیواست. در این میان یکی از انتقادات مهمی که به این کتاب می‌توان داشت، بررسی بسیار اجمالی دوره روشنگری و رنسانس و اشخاص تاثیرگذار در آن است که نمی‌توان اشخاصی چون ژان آموس کمنیوس و بیکن را در این کتاب یافت اما باز هم از ارزش این کتاب کاسته نمی‌شود. نگاره‌ای که این کتاب در ذهن خواننده ترسیم می‌کند، عقلانیت‌های متفاوت در هر دوره است که دارای ویژگی‌های منحصر به فرد خود بودند و به تبع آن، تربیت مختص خود را می‌طلبیدند. بسیاری از مسلمانان معتقدند شناخت آرا مختلف غربی، نتیجه‌ای جز غرب زدگی به بار نمی‌آورد. فارغ از آنکه اولین گام برای حرکت به سوی تحول، شناخت پایه‌های وضع کنونی و پس از آن ساخت بنیان‌های نوین است که سازه‌ای جدید را بر روی آن بتوان بنا کرد و لاجرم گاهی انسان مجبور است تکه‌هایی این ساختار موجود را مورد استفاده قرار دهد.

معرف

شاهین کیارش پور

عوامل و شرایطی که مانع نقش آفرینی مطلوب دانشگاه فرهنگیان می شوند

نویسنده

محمدامین شیخی

۱. گزینش

گزینش، حقیقتی جدای از تفسیر هر فرد است و باید با معیار درستی سنجیده شود. مطلوب آن است که هرگونه دخالت شخصی و سلیقه ای و جریانی از گزینش حذف شود تا به تبع آن، میزان خطا کمتر شود. افراد گزینش را معیار خود قرار دهند؛ نه اینکه گزینش دست مایه افراد شود! ضعف تنظیم و مدیریت ورود و خروج منابع انسانی آموزش و پرورش نهایتاً باعث کمبود معلمان شده است و نیاز مفرط به معلم، نظام آ.پ را وادار به تساهل در گزینش و استخدام کرده است. همچنین مسئله بیکاری بدنه جوان جامعه این تسهیل گری را تشدید می کند و با کمال تأسف، نقش کارایی به دانشگاه فرهنگیان و آ.پ تخصیص داده می شود! به نطق دکتر بشیری عضو کمیسیون آموزش مجلس دقت کنید: «امروز جوانان تحصیل کرده بسیاری هستند که باید به تدریج به آموزش و پرورش تزریق شوند!» (۱) درواقع تبعیت گزینش از مسائل محیطی سبب اختلال کارکردی آن می شود و اثرات سوئی به همراه دارد. در پایان نهاد آموزش و پرورش جهد و جدیت فراوانی می طلبد. اصلاحات گام به گام نیازمند آگاهی بدنه با نظام مسائل آ.پ است تا فهم از ساختار، زمینه جایگزینی مطلوب با نامطلوب را فراهم کند.

۱. خبرگزاری پانا

به راستی در گزینش تخصص مهم تر است یا تعهد؟ زمانی که شما به این سوال فکر می کنید، کاربر با شمارش ارکان نماز و تعداد شرکت در راهپیمایی ۲۲ بهمن و صحبت از فوج فوج علاقه اش به معلمی؛ پرونده تعهد و تخصصش را با هم مهر و موم می کند و راهی دانشگاه مسأله محور فرهنگیان می شود! سوالات در گزینش مطلوب، دانش و مهارت فرد را مورد پرسش قرار می دهد و از روزمرگی خارج است. گزینش شایسته و بایسته آموزش و پرورش، در جستجوی مهارت های پداگوژی افراد، تخصص، تعهد و ویژگی های اخلاقی و شخصیتی است که از مهارت تست زنی و بازگ کردن پاسخ سوالات سطحی و کلیشه ای سنجیده نمی شود. صلاحیت گزینشگران اهمیت دوچندان دارد، اما گاهی به تناسب مسائل جناحی و اخلاقی و شخصیتی، گزینشگران نظر شخصی خود را اعمال می کنند. در حالی که

در باب اینکه گزینش، قاتل آزادی و نافی صداقت است و یا اینکه سودمند است و گام اول اصلاحات؛ حرف بسیار است و جدل فراوان. اما به راستی گزینش (آنچه هست) تا گزینش (آنچه باید باشد) چقدر فاصله دارد و اصلاً با نگاه کارکردگرایی، مقوله ای مطلوب است یا نامطلوب؟ تاریخچه گزینش قدمتی طولانی شاید به اندازه خلقت آدمی دارد. انسان همواره دست به گزینش های متفاوت می زند، از انتخاب کلمات برای سخنان خود گرفته تا گزینش غذا، لباس و همسر و... این مفهوم در سیر تحولی بشر، تبدیل به یک ابزار برای بهینه سازی نیروی انسانی شده است. دانشگاه فرهنگیان نیز بیگانه با این ابزار نیست اما فاصله ای با مطلوبیت دارد که به برخی از آن اشاره می شود: انسان مدام در حال تغییر است اما جایگاه گزینش در ساختار دانشگاه فرهنگیان، سنجشی چند ساعته از انسان است که عامل تولید و توجیه انسانی می شود که در همان چند ساعت، ظاهری متین و موقر به خود گرفته و با مطالعه ی سوالات کاملاً قابل پیش بینی از فیلتری که قرار بود اهل را از نااهل تشخیص دهد، گذر می کند و حال که گزینش مطلوب، اهل تداوم است و محدود به یک روز و یک ساعت نمی شود.

2. محتوای آموزشی

نویسنده

میثاق شمسینی غیاثوند

در همان نگاه اول، مشابهت بخشی از واحدهای درسی که اکثر دانشجویان را دچار سردرگمی می کند و احساس گذراندن دروس تکراری، خود باعث بی انگیزگی است. نکته مهم تر، محتوایی است که در قالب واحد های تخصصی، تربیتی و عمومی به دانشجو معلمان آموخته می شود. در این محتواها غالباً به نکات کلی و مباحث نظری توجه شده و از مباحث عملی و کاربردی که دانشجو را برای رویارویی با چالش های موجود در کلاس آماده می کند، چندان خبری نیست. اما نمی توان نقش استادان را نادیده گرفت، استادانی که در صورت داشتن صلاحیت، توانایی جبران کاستی های محتوای آموزشی مکتوب را دارند. اما یکی از مشکلات دانشگاه فرهنگیان، ضعف در جذب هیئت علمی و استادان مورد نیاز این دانشگاه است. برخی اساتید، بدون آشنایی با فضایی که در آن قرار گرفته اند و عدم توجه به نیازهای ضروری دانشجویان نه تنها کمکی به دانشجویان نمی کنند بلکه حس رقابت، کسب دانش و پژوهش را در دانشجو ذبح می کنند. در جهت رفع این نقیصه فرآیند ارزیابی و صلاحیت سنجی استادان باید به طور مستمر قبل و حین خدمت مورد توجه قرار گیرد تا به رشد فضای علمی دانشگاه کمک کند. بر اساس آیین نامه استخدام و ارتقاء اعضای هیئت علمی دانشگاه ها حداقل و حداکثر امتیاز برای ارتقای مرتبه اعضای هیئت علمی در زمینه آموزش، ۴۰ امتیاز در نظر گرفته شده است که از این مقدار تنها ۲۰ امتیاز آن مربوط به کیفیت تدریس و بقیه مربوط به کمیت تدریس است. اعضای هیئت علمی، مربی، استادیار و دانشیار به ترتیب تنها با کسب ۱۴ تا ۱۶ امتیاز در زمینه کیفیت تدریس می توانند به مراتب بالا ارتقا یابند و طبیعتاً مورد غفلت قرار گرفتن ارزیابی درست در این زمینه باعث بروز کاستی های فراوانی می شود. به هر حال محتوای آموزشی همان روح حاکم بر دانشگاه فرهنگیان است که به طور مستقیم بر دانشجویان تاثیر می گذارد و هر اندازه که توجه به این امر بیشتر باشد نتیجه بدست آمده مطلوب تر خواهد بود.

تربیت معلم ریشه ای ترین و مطمئن ترین راه برای تربیت نیروی انسانی مورد نیاز هر جامعه است. نیروی انسانی متعهد و متخصص بالاترین سرمایه هر جامعه ای است و معلمان بار اصلی تربیت و پرورش آنها را به دوش می کشند و بنابراین تربیت معلمان، نیازمند تفکر عمیق و برنامه ریزی دقیق است. امروزه در کشور ما این وظیفه خطیر، بر عهده دانشگاه فرهنگیان است و طبیعتاً هر اندازه توجه به این دانشگاه بیشتر باشد این مأموریت بهتر و سریع تر به نتیجه خواهد رسید. در بین عوامل مختلفی که در تربیت یک معلم نقش دارند نقش محتوای آموزشی را بسیار اثرگذار است که در این دانشگاه به دانشجو معلمان آموخته می شود. با شنیدن نام محتوای آموزشی به یاد کتب و برنامه درسی می افتیم اما حقیقتاً در دانشگاه فرهنگیان تمام اجزاء، ارکان و افراد را می توان جزو محتوای آموزشی محسوب کرد. قطعاً نقش برخی از آن ها بیش از دیگران است اما توجه به تمام جزئیات ضروری است. اولین موضوع، همان محتوای آموزشی مکتوب است که می بایست در برگیرنده تمامی نیازهای یک معلم برای آموزش در کلاس درس باشد، این محتوا در صورتی می تواند اثرگذار باشد که با توجه به نیازهای روز، دانشجو معلمان را در دانش، توانش و نگرش نسبت به مأموریت پیش رو به حد قابل قبولی برساند. محتوای آموزشی با ایجاد حس رقابت باید به دنبال این باشد تا دانشجویان را به سمت پژوهش سوق داده و همچنین با توجه به فعالیت های عملی موجب مهارت افزایی آن ها شود. کاربردی نبودن محتوای فراگرفته شده و فاصله آن با اطلاعات مورد نیاز در فضای واقعی، جزو مشکلاتی است که عملاً احساس نیاز به آموزش را از دانشجو معلمان گرفته و آن ها را نسبت به مطالب درسی بی انگیزه کرده است. با نگاهی گذرا به برنامه درسی رشته های مختلف در دانشگاه فرهنگیان متوجه نقایص گفته شده خواهیم شد.

3. کمبود معلم، افزایش جذب

دانشگاه فرهنگیان، همیشه علاقه مندان به خود را داشته و در سال های اخیر، شاهد افزایش جذب این دانشگاه بوده ایم. گرایشات و علایق معنوی در کنار مزایای تحصیل در دانشگاه فرهنگیان در انتخاب این دانشگاه نقش دارند. اما پذیرش این دانشگاه همیشه باب میل داوطلبان نبوده است. طی سال های ۹۱ تا ۹۶، جذب دانشجو در دانشگاه فرهنگیان با کاهش زیادی همراه بوده است و بین نیاز و جذب، شاهد فاصله بسیاری بوده ایم و جذب دانشجومعلمین حتی تا حدود ۳ هزار نفر نیز کاهش داشته است. با نمایان شدن معضل کمبود معلم، جذب دانشجو نیز افزایش یافت و در سه سال اخیر تا مرز ۲۵ هزار نفر رسید. این در حالیست که دکتر خنیفر اعلام کرده که ۳۲۰ هزار نفر از ۹۱۰ هزار معلم کشور در ۳ سال آینده بازنشست می شوند و همچنین تا سال ۱۴۰۴ نیز ۳۳۰ هزار معلم دیگر بازنشست خواهند شد (۱).

جذب دانشجوی بیشتر نیز متناسب با فضا و امکانات رفاهی و آموزشی نیست و موجب بروز مشکلات دیگر می شود، از جمله وضعیت نامناسب خوابگاه ها، تجمع غیر استاندارد دانشجویان در کلاس درس که مانع تبادل صحیح اطلاعات و نظرات می شود. علاوه بر این، تعداد کلاس ها نیز پاسخگوی گروه های پرتجمع نمی باشد و گاها اساتید برای کنترل این وضعیت، مجبور به منتظر خالی شدن کلاس ها و موکول

شدن کلاس به ساعات دیگر می شوند. تاکنون برای حل این معضل، راه حل های متفاوتی ارائه شده است؛ مانند افزایش شرط سنی برای متقاضیان ورود به فرهنگیان، حذف مدت چهار سال تحصیل از سابقه کار برای دیرتر بازنشسته شدن معلمان که هر دو تایید نشدند. البته در این بین، طرح ۳ ساله شدن مدت تحصیل دانشجو معلمان ارائه و تصویب شد، طاهر روشندل معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشگاه فرهنگیان در مورد این طرح اظهار کرد: «با ادغام برخی دروس، ارائه ۲۰ واحد در ترم و استفاده از ظرفیت ۲ ترم تابستان می توانیم دوره کارشناسی را به جای ۴ سال در ۳ سال تمام کنیم». وی با بیان اینکه این طرح مستلزم این است که دانشجومعلمین به جای ۶ واحد در تابستان، بتوانند ۱۰ واحد اخذ کنند، گفت: «البته واحدها را از حدود ۱۵۵ واحد به ۱۴۰ واحد تقلیل دادیم و واحدهایی که همپوشانی داشتند، ادغام شدند و می توانیم به شکل ارائه ۲۰ واحد در ترم و ظرفیت ۳ ترم تابستان

(هر ترم ۶ واحد) هم اجرا کنیم» (۲). اما ابهامات این طرح بسیار زیاد است، کدام ۱۲ واحد قرار است حذف شوند؟ اگر قرار بر حذف واحدهای تخصصی باشد، که فاجعه است و دیگر عملا امکان ادامه تحصیل در دانشگاه های مادر برای دانشجومعلمین وجود نخواهد داشت و اما اگر واحدهای تربیتی یا مهارت های معلمی مدنظر است، که اساسا با فلسفه دانشگاه در تضاد خواهد بود آن زمان دیگر تفاوت این دانشگاه با سایر دانشگاه های کشور در چیست؟ نکته مهم دیگر آنکه در صورت برگزاری کلاس ها در تابستان کارایی دانشگاه به شدت تهدید خواهد شد، چراکه دوری از خانواده و فشرده بودن دوره عملا راه به جایی نخواهد برد. همچنین کار فرهنگی، با توجه به فشرده گی برنامه های آموزشی احتمال زوال خواهند داشت یا محدود به مختصر کارهای روتین شده و عملا ساختار تشکلی های دانشجویی در معرض آسیب خواهند بود. ضمن اینکه باید به فکر جبران کمبود نیرو در آموزش و پرورش باشیم، اما این جبران با کاهش کیفیت آموزشی و تربیت معلمانی با توانایی های پایین و تسلط اندک به موضوعات درسی و روش های تربیتی همراه خواهد بود و در نهایت نباید کیفیت را فدای کمیت کنیم، زیرا یک معلم توانا می تواند هزاران دانش آموز موثر را پرورش دهد اما ده ها معلم که توانایی کافی را ندارند از عهده این مسؤولیت بر نخواهند آمد.

۱. خبرگزاری ایرنا
۲. خبرگزاری فارس

از آن گذشته کتابخانه قدیمی، فضای نامناسب و ناکافی خوابگاه‌ها، نبود محوطه و فضای سبز برای استراحت دانشجویان و همچنین نداشتن سالن اجتماعات از دیگر کمبودها و نواقص این دانشگاه مهم در غالب پردیس‌ها و مراکز محسوب می‌شود. حال آنکه کلاس‌های درس باید از نور کافی برخوردار باشند، فضایی برای استراحت دانشجویان بویژه دانشجویان ترددی در محیط فیزیکی و حیاط‌ها باید در نظر گرفته شود، کتابخانه‌های مجهز به کتاب‌های روز دنیا و مورد علاقه و نیز کاربردی برای دانشجویان فراهم باشد، آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌های با کیفیت در دسترس باشد، همچنین خوابگاه‌ها در اندازه و کیفیتی باشند که فضا و امکانات کافی برای زندگی راحت و در شأن دانشجویی را فراهم کنند و... و تمامی این‌ها در بهبود و کارایی بیشتر امر یادگیری و آموزش تاثیر بسزایی دارند. در این میان، یکی از برنامه‌های دانشگاه فرهنگیان در زمینه توسعه دانشگاه، طرح ۱۰۰۳۱ است که بنابر گفته‌های دکتر خنیفر، معنا و هدف آن این است که «هر استان یک دانشگاه فرهنگیان مدرن و پیشرفته در ۱۰۰ هکتار زمین داشته باشد» (۱). محمدرضا توحیدی‌پور کارشناس آموزش با نقد این طرح می‌گوید: «تحقق این طرح مستلزم خرید زمین و بودجه عمرانی سنگین است. از سویی در دانشگاه‌های دولتی میانگین مساحت ۵ هکتار است و حالا قرار است دانشگاه فرهنگیان، پردیس‌هایی تاسیس کند که حتی بزرگ‌تر از دانشگاه‌های آموزش عالی است!» او معتقد است با اجرای طرح ۱۰۰۳۱ بودجه چندساله وزارت آموزش و پرورش بلعیده می‌شود، همچنین میانگین اجرای پروژه‌های عمرانی در کشور ۹ سال است و اگر بخواهد همزمان تاسیس ۳۱ پردیس ۱۰۰ هکتاری را آغاز کند ۸ سال زمان می‌برد و مشخص نیست در آن ایام آموزش و پرورش تا این حد به معلم نیاز داشته باشد. پیک کمبود معلم در آموزش و پرورش تا سال ۱۴۰۳ می‌باشد و باید در این ایام تلاش کرد تا نیازها جبران شوند (۲).

۱. دانشگاه فرهنگیان

۲. خبرگزاری تسنیم

۴. دانشجوی معلم فضا ندارد!

نویسنده

نرگس کریمی

کیفیت در آموزش یکی از موارد اساسی و حیاتی محسوب می‌شود که تاثیر بسزایی بر سرنوشت کشور دارد. هدف دانشگاه فرهنگیان، تربیت معلمان باسواد و توانمند در امر آموزش است و لازمه رسیدن به چنین هدف والایی، توجه به نیازها و نیز رفع کاستی‌ها برای تربیت هرچه بهتر آنهاست. هر چه بیشتر در این امر مهم سرمایه‌گذاری شود، آموزگاران پر شور تربیت خواهد شد و به تبع آن، کیفیت تعلیم و تربیت افزایش خواهد یافت. آموزگاران آگاه، دانش‌آموزان باسوادی تربیت خواهند کرد و دانش‌آموزان باسواد، جامعه‌ای پیشرفته خواهند ساخت؛ جامعه‌ای که در عرصه علم و در سطح جهانی حرفی برای گفتن داشته باشد. همچنین دانشگاه و خاصه دانشگاه فرهنگیان، خانه بزرگی می‌باشد که با توجه به شبانه روزی بودن آن، دانشجویان بسیاری دوران طلایی عمر خود را در آن می‌گذرانند. بنابراین این مکان باید برای او جذابیت لازم را داشته باشد تا مبادا به مرور دچار دلزدگی شود و در نتیجه اشتیاق خود را برای یادگیری دست بدهد. خانه جایی است که فرد در آن احساس آرامش و تازگی می‌کند، اکنون که دانشگاه به منزله یک خانه برای دانشجویانست بنابراین می‌بایست چندین مسئله رعایت شود تا همان حس را به فرد انتقال دهد. فضای آموزشی به عنوان عاملی پویا در کیفیت فعالیت آموزشی فراگیران ایفای نقش می‌کند؛ به این معنا که فعالیت‌های آموزشی باید در محیط‌های مناسب و مورد علاقه دانشجویان انجام گیرد تا استاد در تدریس و دانشجو در یادگیری، انگیزه کافی داشته باشد. نمی‌توان تاثیر فضای فیزیکی بر روحیه افراد را نادیده گرفت و نیز تاثیر آن در یادگیری مفید را انکار کرد. بنابراین محیط فیزیکی مناسب از عوامل موثر در فرایند آموزش می‌باشد که متأسفانه طبق نظر دانشجو معلمان، دانشگاه فرهنگیان بطور کلی حداقل آن را هم نتوانسته فراهم کند. طنز تلخی است که بگوییم فضای آموزشی این دانشگاه گاه‌ها از مدارس عادی نیز کوچک‌تر است!

۵. دانشگاه فرهنگیان و تحصیلات تکمیلی

نویسنده

محمد منوچهری

های علوم تربیتی، علوم ورزشی، ادبیات فارسی، مشاوره، زبان انگلیسی، روان شناسی، الهیات و معارف اسلامی، شیمی، فیزیک، مهندسی برق، مهندسی مواد و متالورژی، مهندسی عمران، مهندسی مکانیک، مهندسی صنایع چوب، مهندسی کامپیوتر، مهندسی طراحی شهری، مهندسی نقشه برداری، معماری و هنرهای تصویری و طراحی فراهم بوده است. اما در این میان هنوز این امکان برای رشته هایی مثل آموزش علوم اجتماعی، آموزش جغرافیا و آموزش تاریخ فراهم نشده که توجه و اقدام لازم را در این باره طلب می کند.

از سمت دیگر، مجموعاً ۹۸ پردیس و مرکز در سطح کشور مشغول فعالیت هستند که با توجه به دفترچه انتخاب رشته کارشناسی ارشد سال ۹۸، از این میان تنها ۱۶ پردیس و مرکز قابلیت تحصیلات تکمیلی را دارند که نشان می دهد هنوز با اهداف و آرمان های تاسیس دانشگاه فرهنگیان فاصله بسیار زیادی وجود دارد و در واقع بسیاری از پردیس ها و مراکز، هنوز هویت دانشگاهی و آکادمیک خود را پیدا نکرده اند!

از سمتی دیگر، طبق قانون دانشجومعلم برای ادامه تحصیل در دانشگاه فرهنگیان در مقطع کارشناسی ارشد، می بایست حداقل ۳ سال سابقه خدمت آموزشی یا اداری در آموزش و پرورش داشته باشند که این وقفه سه ساله میان تحصیل در مقطع کارشناسی تا ادامه تحصیل بسیاری از دانشجومعلم را از تصمیم برای تکمیل تحصیلات خود در دانشگاه فرهنگیان منصرف می کند.

۱. روزنامه ایران

«دانشگاه محیطی نیست که در یک مقطع کاردانی ۲ ساله یا کارشناسی ۴ ساله، مدرکی داده شود و آن را حرکت علمی تعریف کرد... به عبارتی این فرایند باید در تحصیلات تکمیلی تربیت معلم [کارشناسی ارشد، دکترا] خودش را نشان دهد که بدین ترتیب پهنا، عمق، ارتفاع و حجم فعالیت های آموزشی بیشتر خواهد شد... وقتی سطح ارتقا، دوره کارشناسی است ظرفیت ها نیز دیده نمی شود. اما وقتی فراتر از آن و به سطوح بالاتر می رسیم، به معنای واقعی، هویت دانشگاهی و آکادمیک بوجود می آید. از سوی دیگر وقتی پهنای فعالیت های دانشگاهی وسعت پیدا می کند، فضا برای تربیت نیروهای کارشناسی ارشد، دکترا فراهم می شود و این موضوع را باید بپذیریم که چنین ظرفیتی در قبل وجود نداشت...» (۱). اینها صحبت های دکتر محبی نیا، مسئول وقت دانشگاه فرهنگیان در بهمن سال ۹۱ می باشد که نشانگر توجه و برنامه ای است که برای فرایند تحصیلات تکمیلی در دانشگاه فرهنگیان مدنظر بوده است که پیش از آن در ساختارهای قبلی تربیت و تامین معلم بدانها توجه نمی شده است.

با توجه به دفترچه انتخاب رشته کارشناسی ارشد در سال ۹۹، امکان تحصیلات تکمیلی ویژه فرهنگیان رسمی یا پیمانی شاغل در وزارت آموزش و پرورش، در مجموعه

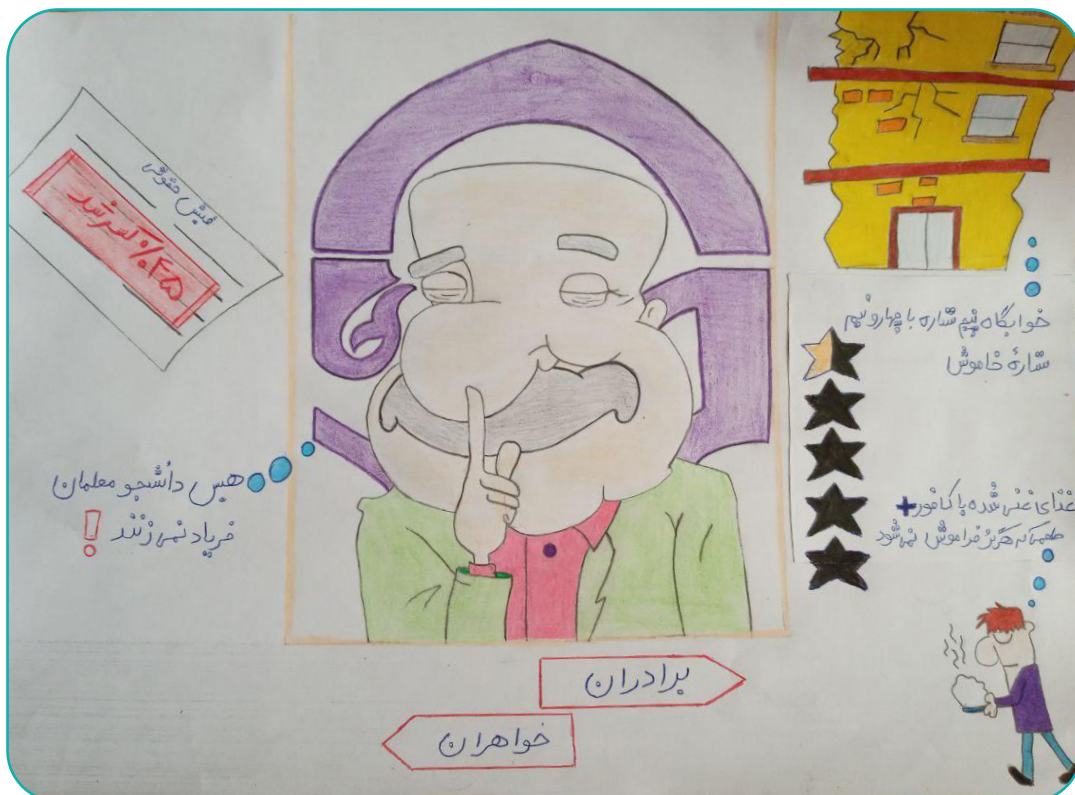
کسر از حقوق، لغو شود یک آنی آرزوست
اینک غذای سوخاری و بریانی آرزوست
اینک فقط قراضه ی نیسانی آرزوست
اینک دهم بستنی لیوانی آرزوست
یک بوفه در حیاط، برای خرید آسانی آرزوست
آخر مرا شاعر شدن چو خاقانی آرزوست

یا رب مرا حقوق، با صفر فراوانی آرزوست
بس من چشیدم از طعم غذاهای نیمه پز
نیت به دل که خودرو خَرَم با حقوق خود
شام و سرور، وعده من بود بهر قبولی ام
از بخشش رئیس، ندارم توقع جز همین
گر پای درد دل من نشست ز لطف توست

کاریکاتوریست

مرضیه رضایی

6. کسر از حقوق

نویسنده

مهدی مرادبیک لو

اولین استناد برای قانونی بودن کسر از حقوق دانشجویان معلمان، قانون مصوب مجلس در سال ۶۹ و با نام تعهد خدمت به آموزش و پرورش است که در یکی از تبصره های آن، کسر هزینه ها بدین شکل عنوان شده است: «پرداخت حقوق کارآموزی و حقوق به دانش آموزان و دانشجویان مذکور مانع از استفاده آنان از امکانات رفاهی عمومی از قبیل خوابگاه و وام صندوق رفاه و غیره که دانشسراها و مراکز تربیت معلم و آموزشکده های فنی و دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و حوزه های علمیه معمولاً در اختیار آنان قرار می دهند نخواهد بود، لکن هزینه های شبانه روزی و هزینه خوابگاه از وجوه پرداختی کسر خواهد شد». دکتر حجت الله بنیادی در این باره می نویسد: «در قانون متعهدین خدمت دو نکته اساسی وجود دارد، نکته اول آنکه؛ ارائه خدمات رفاهی به دانشجویان متعهد خدمت همانند سایر دانشگاهها و نکته دوم نیز الزام دانشجویان به پرداخت هزینه های غذا و خوابگاه همانند سایر دانشگاهها است بنابراین بر مبنای این قانون هر دانشگاهی که دانشجوی متعهد خدمت می پذیرد ملزم و مکلف است، خدمات رفاهی و تغذیه را همانند سایر دانشجویان در اختیار این افراد قرار دهد و هزینه های مربوط را نیز بر مبنای نرخ تعیین شده برای دانشگاهها دریافت کند».

همچنین همانطور که مشخص است، در این تبصره اعداد و ارقامی به عنوان درصد کسر از حقوق عنوان نشده است و تعیین میزان کسر از حقوق مطابق تبصره ذیل بند ب ماده ۲۰ قانون پنجم توسعه کشور، به هیات امنای دانشگاه واگذار شده است و در واقع دانشگاه فرهنگیان خود مقدار کسورات را تعیین کرده است. در اولین جلسه هیات امنای دانشگاه فرهنگیان در سال ۹۱، مصوب شد که وزارت آموزش و پرورش حسب تبصره یک ماده ۲۰

اساسنامه، ۴۵ درصد حقوق متعهدین خدمت را جهت هزینه خوابگاه (۱۰ درصد) و غذا (۳۵ درصد) به حساب متمرکز دانشگاه واریز نماید و از اینجا بود که اجرای کسر از حقوق، همراه دانشگاه نوپای فرهنگیان شد. در این بخشنامه، بخشنامه سال ۷۲ که با امضای معاون وقت تامین و تربیت نیروی انسانی می باشد، پیوست شده است که سه بند آن بطور خلاصه شامل موارد زیر می باشد:

۱. کسر ۲۰ درصد جهت هزینه های غذایی، ۱۰ درصد جهت هزینه های خوابگاهی از دانش آموزان دانشسراهای تربیت معلم

۲. کسر ۲۵ درصد جهت هزینه های غذایی، ۱۰ درصد جهت هزینه های خوابگاهی از حقوق دانشجویان تربیت معلم

۳. از حقوق دانشجویان متعهد خدمت دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی، هزینه های بیمه عمر، بیمه خدمات درمانی و سایر کسور قانونی کسر و مابقی به دانشجویان پرداخت خواهد شد.

در بند چهارم این بخشنامه نیز ذکر شده است: «دانش آموزان و دانشجویانی که برابر مقررات از امکانات خوابگاهی یا شبانه روزی و یا هر دو استفاده نمی کنند، مشمول کسر هزینه های مربوط نمی شوند».

بنیادی در این باره می نویسد: «نکته بسیار مهم در مورد این بخشنامه این است که این بخشنامه در زمانی صادر شده که برای تأمین و تربیت معلم؛ سه گروه مؤسسه شامل: دانشسراهای تربیت معلم، مراکز تربیت و دانشگاهها (بر مبنای قانون متعهدین خدمت) فعالیت داشتند. در بند سوم این بخشنامه که برای دانشجویان متعهدین خدمت آموزش و پرورش است، هیچ مبلغی تحت عنوان هزینه شبانه روزی از دانشجویان کسر نمی شود و پرداخت هزینه های شبانه روزی به دانشگاه محل تحصیل، به خود دانشجویان واگذار شده است؛ بنابراین نه در قانون مدیریت متعهدین خدمت و نه در سوابق اجرای این قانون مجوزی برای کسر از حقوق دانشجویان متعهد خدمت به صورت درصدی وجود ندارد و آنچه به آن استناد می شود، برداشتی ناصحیح و کاملاً مغایر با قانون متعهدین است. بر مبنای بند سوم، آموزش و پرورش فقط مجاز است از

شود، مجلس می‌تواند در این رابطه قانونی مصوب کند تا بودجه‌ای برای مسائل رفاهی دانشجویان در اختیار دانشگاه فرهنگیان قرار بگیرد. این دانشگاه بودجه رفاهی ندارد و سرانه دانشجویی ما یک چهارم دانشگاه‌های دیگر است، به دلیل اینکه دانشجویان معلمان تحت پوشش قانون متعهدین خدمت هستند وزارت علوم به دانشگاه فرهنگیان سرانه غذایی و رفاهی پرداخت نمی‌کند». طبق گفته‌های فوق، علت عدم پرداخت سرانه غذایی و رفاهی به دانشگاه فرهنگیان که به گفته مسئولین، منجر به کسر از حقوق دانشجویان معلمان می‌شود، تحت پوشش بودن دانشجویان معلمان در قانون متعهدین خدمت می‌باشد اما سوال اینجاست، مگر دانشجویان معلمان محصل در دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی نیز متعهد به خدمت نیستند پس اگر قانون تعهد به خدمت عامل کسر از حقوق دانشجویان معلمان می‌شود، پس چرا این قاعده شامل آنها نشده است؟ بنیادی در این باره می‌نویسد: «آنچه که سبب این تبعیض و ناعدالتی برای دانشجویان معلمان دانشگاه فرهنگیان شده، اقدام مغایر با قانون و به حساب آوردن کسر ۴۵ و ۲۵ درصد بابت هزینه‌های غذا و خوابگاه به عنوان درآمد اختصاصی است از آنجا که هم دانشگاه فرهنگیان و هم دانشگاه شهید رجایی تابع قانون متعهدین خدمت هستند، سهم کمتر از یک چهارم دانشجویان معلمان دانشگاه فرهنگیان در مقایسه با دانشگاه شهید رجایی (با توجه به بودجه ۹۹)، قطعاً به دلیل وجود قانون متعهدین خدمت نیست و ناشی از رویه ناصحیحی است که از سال ۱۳۹۱ سنگ‌بنای آن در دانشگاه فرهنگیان نهاد شده و در سال‌های اخیر استمرار و افزایش یافته است».

علاوه بر این، سوالات و مشکلات دیگری بابت کسر از حقوق دانشجویان معلمان وجود دارد. اول اینکه «آیا کسر از حقوق دانشجویان به صورت ثابت بدون توجه به میزان استفاده آنها به معنای فروش اجباری غذا و خدمات نیست؟ آیا چنین رویه‌ای ناقض اختیار و آزادی دانشجویان در ساده‌ترین مسئله یعنی انتخاب و تهیه غذای روزانه نیست؟» (بنیادی). همچنین اگر کسر ۴۵ درصد یا ۲۵ درصد از حقوق، بابت هزینه‌های خوابگاه و غذا می‌باشد،

حقوق دانشجویان متعهد خدمت «هزینه‌های بیمه عمر، بیمه خدمات درمانی و سایر کسور قانونی» را کسر کند». همچنین، دکتر خنیفر طی مصاحبه ای گفتند: «کسی که خوابگاه و غذا استفاده نکند فقط ۱۰ درصد آموزش از آن‌ها کم می‌شود»، در حالی که در قانون تعهد به خدمت یا بخشنامه فوق، بندی راجع به آموزش برای کسر از حقوق بیان نشده است.

از طرفی دیگر، نقل قولی از حاجی بابایی، وزیر وقت آموزش و پرورش ذکر شده است که طی آن دستور لغو قانون کسر از حقوق دانشجویان معلمان داده شده و این قانون مجدداً در سال ۹۴ اعمال شده است. حال سوال اینجاست، که اگر کسر از حقوق فرایندی قانونی است، چگونه امکان لغو آن وجود داشته و لغو نیز شده است و اگر فرایندی غیرقانونی است، چگونه تاکنون این فرایند تداوم داشته است؟ بنیادی در این باره می‌نویسد: «بنابراین نکته بسیار مهمی که نیاز به شفاف‌سازی دارد این است که آقای حاجی بابایی با چه استدلالی و با کدام اختیارات هیأت امناء در سال ۱۳۹۱ کسر ۴۵ درصد و ۲۵ درصد را در هیأت امناء دانشگاه مصوب کرد و سپس با کدام استدلال جدیدتر و بدون مصوبه جدید هیأت امناء، دستور لغو آنرا را صادر کرد؟»

همانگونه که اشاره شد، در سال ۹۴ مجدداً قانون کسر از حقوق اجرایی شد و در بخشنامه مربوط تصویب شده توسط هیأت امناء، بیان شده که در صورتی که سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور همانند سایر دانشگاه‌ها، یارانه غذایی متعارف را برای دانشجویان این دانشگاه در بودجه سال ۱۳۹۵ لحاظ نماید، ۳۵ درصد موضوع بند «۱۸» صورتجلسه هیأت امنای مورخ ۲۴ تیر ۹۱ دانشگاه از ابتدای سال ۱۳۹۵ از دریافتی دانشجویان معلمان کسر نخواهد شد. همچنین بارها در صحبت‌های مختلف، دلیل انجام این قانون، عدم تخصیص سرانه لازم به دانشگاه فرهنگیان مطرح شده است. انصاری راد، معاون وقت دانشجویی دانشگاه فرهنگیان در این باره گفته است: «اگر قرار باشد مبلغی از حقوق دانشجویان معلمان کسر نشود، باید بودجه مورد نیاز برای ارائه خدمات رفاهی تأمین

وجود اشکالات و نواقصی که در استنادات مربوط به کسر از حقوق از سمت دانشگاه فرهنگیان و نیز هیأت امناء وجود دارد، اما این مطالبه اصلی و مهم از مجلس شورای اسلامی نباید نادیده گرفته شود که اعتبارات و سرانه در نظر گرفته شده برای دانشگاه فرهنگیان را، همانند سایر دانشگاه‌ها در نظر گیرد و بیش از تبعیض روا شده نسبت به دانشجومعلم‌ان را استمرار نبخشد تا بدین ترتیب بهانه و یا دلیلی برای کسر از حقوق وجود نداشته باشد، کما اینکه مطرح شدن غیرقانونی و غیرمنطقی بودن این رویه از سمت مسئولین و نمایندگان مختلف به دفعات مکرر، نشانگر آن است که ضرورت و لزوم تغییر و اصلاح رویه موجود دیگر برای کسی ناشناخته نیست و بنابراین، هیچگونه درنگی بابت ممانعت از استمرار جفا در حق دانشجومعلم‌ان جایز نیست. امید آنکه با اصلاح رویه موجود و نیز تدوین و انجام سازوکارهای درست و شفاف، دیگر مسئله کسر از حقوق، مطالبه دانشجومعلم‌ان نباشد.

برای مثال با کدام منطق در اسفند ماه سال ۹۸، با وجود آنکه هیچگونه خدماتی به دانشجومعلم‌ان ارائه نشد اما باز هم این مبالغ کسر شد؟ یا دانشجومعلم‌ان فارغ التحصیل، با چه منطق و عدالتی می‌بایست هزینه های تابستان سال آخر تحصیل خود را نیز بپردازند؟ یا چرا در گذشته دانشجومعلم‌ان می‌بایست مجموعاً ۷.۵ ماه حقوق خود را به تناسب استفاده از امکانات، بین ۴۵ تا ۲۵ درصد با دانشگاه فرهنگیان سهیم می‌شدند اما بعدها این رقم به ۹ ماه افزایش پیدا کرد؟ همچنین شیوه کسر از حقوق که این کسورات مستقیماً به حساب دانشگاه واریز نمی‌شود، در کنار عدم شفافیت های لازم دست دانشگاه ها را برای توجیه کاستی ها باز گذاشته است. صدور احکام مختلف برای دانشجومعلم‌ان در مناطق مختلف در سال‌های اخیر و نیز و مبالغ کسرهای بسیار متفاوت از یکدیگر، بارها موجب سردرگمی آنها شده است.

خلاصه آنکه موضوع کسر از حقوق، همواره به عنوان یک مشکل و یک مطالبه برای دانشجومعلم‌ان بوده است. با

کلام آخر

نتیجه آنکه دانشگاه فرهنگیان، بنابر ضرورت تربیت و تخصص معلم‌ان و مربیان، اهمیت پیدا می‌کند. در این شماره، سعی بر آن بود که ضرورت تربیت معلم که امروزه دانشگاه فرهنگیان، عهده دار بخش اصلی آن است اگر ناشناخته مانده، شناسانده شده و اگر بر کسی پوشیده نیست، از باب اهمیت آن یادآوری شود. اما متأسفانه اشکالات و موانع ساختاری و غیرساختاری، درونی و بیرونی و ذاتی و عارضی در دانشگاه فرهنگیان وجود دارند که در ایفای درست نقش های محول شده، اختلال ایجاد می‌کنند و مانع تحقق کارکردهای آن می‌شوند. در این شماره بر حسب توان و شناخت، به تعدادی از آنان اشاره و پرداخت شد که توجه جدی برای حل و فصل آنها ضروری می‌باشد.

دانشگاه فرهنگیان، نیازمند توجه واقعی است، نیازمند اصلاح و تغییر رویکرد و نگرش از سمت مسئولین و تمامی کسانی است که برای رفع مشکلات، وظیفه ای بر دوش آنان وجود دارد. مادامی که دانشگاه فرهنگیان یک هزینه تلقی شود و نه سرمایه و مادامی که نهادی برای تأمین معلم تصور شود و نه تربیت، نتیجه جز این نخواهد بود که از توجه فراتر از سایر دانشگاه ها نسبت به دانشگاه فرهنگیان که مطالبه مقام معظم رهبری است، به توجه نازل تر به این نهاد که خود را در ردیف بودجه و... نشان می‌دهد برسیم و دیگر چندان بعید نیست که برخی به وقت بالا رفتن تب و تاب اعتراضات و به قصد در امان ماندن از انتقادات، دانشگاه فرهنگیان را مقصد کرده و آنگاه، جایگاه رئیس هیأت امنایی دانشگاه فرهنگیان خود را به یاد آورده و یا بشناسند...